

ผนรัตนชาติโปรยปราย

เมื่อพระพุทธองค์ประทานอนุโมทนาคาถาเสร็จแล้ว จะเสด็จกลับ
พระคันธกุฎี พระอินทร์ในร่างจำแลงทรงแนะนำให้พ่อแม่ลูกมหาทุดตะไปส่ง
พระผู้มีพระภาคเจ้า

มหาทุดตะจึงถือบาตรเดินตามหลังพระพุทธองค์จนไปถึงวัด
ส่วนภรรยาและลูกนั้นส่งถึงกลางทางแล้วเดินกลับ มหาทุดตะเดินไปด้วย
จิตใจที่เบิกบานชุ่มชื้นเต็มเปี่ยมไปด้วยบุญ ระหว่างเดินไปนั้นหัวใจของเขา
ขยายสุดขอบฟ้า ตัวพองโตเหมือนจะเหาะจะลอยได้ ใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส
ผิวพรรณวรรณะเปล่งปลั่ง

มหาทศะรู้สึกสดชื่นและปลาบปลื้มใจที่ได้สร้างมหาทานบารมีกับ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งเป็นผู้บังเกิดขึ้นได้ยากในโลก เพราะบางกัปก็ไม่มี
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าบังเกิดขึ้นเลย เขายังปลื้มใจเมื่อคิดว่า ‘คนจนอย่างเรานี้
ไม่น่าเชื่อว่า จะมีโอกาสถวายภัตตาหารแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า มันไม่น่าเป็น
ไปได้ แต่ก็เป็นไปแล้ว พระสัมมาสัมพุทธเจ้ากำลังเสด็จดำเนินอยู่ข้างหน้าเรานี้
ด้วยพุทธลีลาที่สง่างาม รู้สึกปลื้มจริงๆ’ ยิ่งคิดก็ยิ่งปลื้ม
ใครได้สร้างมหาทานบารมีเช่นนี้ล้วนต้อง
หัวใจยายและผลิบานเป็นอย่างยิ่ง

ในระหว่างนั้นเอง พระอินทร์จำแลง
ทรงนำทั้งบุญเก่าและบุญใหม่ของสมาชิก
ครอบครัวมหาทศะ ซึ่งตอนนี้เกิดขึ้นเต็มเปี่ยมอยู่ในธาตุธรรม เห็น จำ คิด รู้
ในจิตใจของทุกคน เป็นบุญญาอนุภาพผนวกกับเทวานุภาพและพุทธานุภาพ
แล้วเสด็จขึ้นไปยืนกลางอากาศ อยู่หน้ากระต๊อบหลังนั้น เมื่อรวมบุญได้
แล้วก็ทรงอธิษฐานจิตว่า “ด้วยพุทธานุภาพอันไม่มีประมาณ ด้วยอานุภาพ
แห่งมหาทานบารมีของมหาทศะและครอบครัว และด้วยเดชเทวานุภาพของเรา
จงมารวมกันดลบันดาลให้บังเกิดฝนรัตนชาติขึ้น ณ บัดนี้” ทรงอธิษฐานดังนี้ ๓ ครั้ง
แล้วฝนรัตนชาติก็โปรยปรายลงมาจากท้องฟ้า